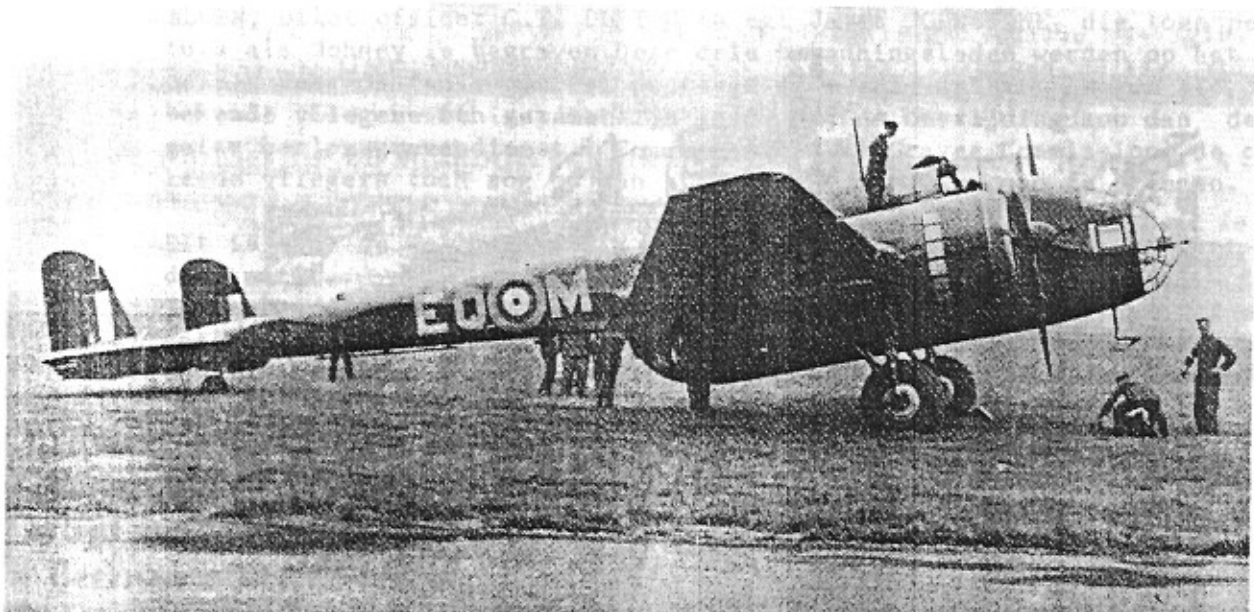

de oostendse regio in w.o. II

(deel 4)

door André ASSELOOS

Hampden bommenwerper

Eerst wil ik er de aandacht op vestigen, dat de ROYAL AIR FORCE (R.A.F.) gedurende de eerste maanden van de oorlog haar opdrachten boven Duitsland bij dag uitvoerde, zelfs nog in mei 1940. Gezien de Duitsers na mei hier aan de kust een zeer goede luchtverdediging hadden opgesteld, werden de verliezen aan vliegtuigen en bemanningen steeds maar erger. Voor de R.A.F. was het niet zo gemakkelijk als voor de LUFTWAFFE, die in mei 1940 aan onze kust omzeggens geen luchtverdediging had aangetroffen.

Tenslotte werden de verliezen, teweeggebracht door de FLAK (*Flug Abwehr Kanone*) en de Duitse jachtvliegtuigen zo katastrofaal, dat werd afgezien van dagaanvallen en door de R.A.F. bommenwerpers nog slechts nachtvluchten werden verricht.

Aldus begonnen voor de Oostendenaars opnieuw de slapeloze nachten en de angst voor luchtaanvallen. De enen bleven thuis, de anderen gingen naar de schuilplaatsen, enkelen gingen zelfs buiten de stad de nacht doorbrengen. Hier volgt nu het tragische lot van een 25-tal Engelse en Amerikaanse vliegtuigen, die in de regio Oostende zijn neergestort.

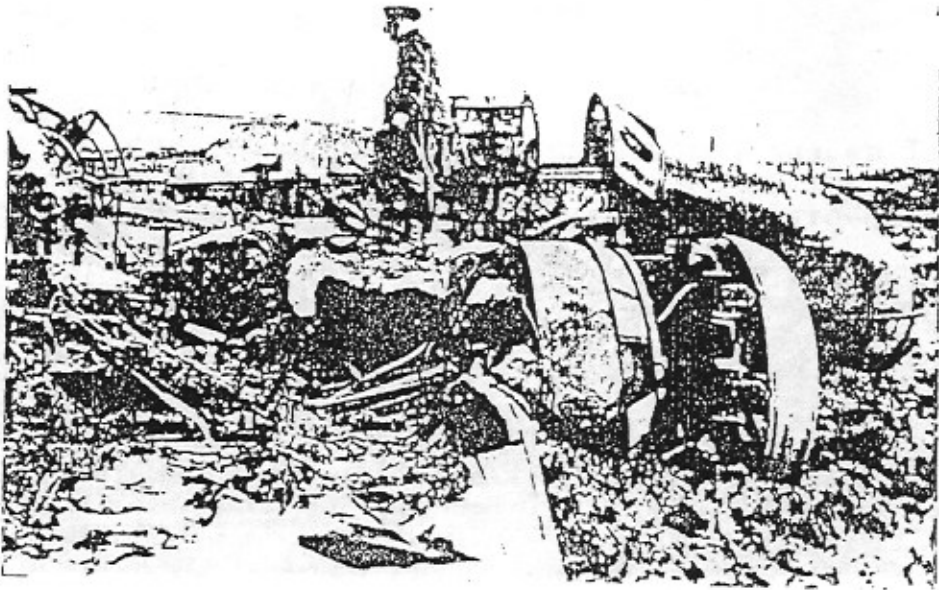
Eerste vliegtuig door het Duitse luchtdoelgeschut boven Oostende neergehaald (nacht van 9 op 10 september 1940).

In de avond van 9 sept. 1940 waren tweemotorige *Hampden* bommenwerpers van het 50^e RAF squadron, met op de romp de code-letters VN, vanop hun basis LINDHOLME opgestegen met als doel Oostende. Zij dienden er de invasievloot van de Duitsers, die gereed lag voor de landing in Engeland te bestoken.

Omstreeks middernacht geraakt een vliegtuig boven Oostende in de zoeklichten, komt er niet uit, wordt door het luchtafweergeschut neergehaald en stort neer aan de oever van de spuikom.

De bevelvoerder, flight lieutenant (kapitein) Robert REED, piloot en de navigator - bommenrichter pilot officer (onderluitenant) Peter ROYLANCE komen daarbij om het leven. Het derde bemanningslid, de radiotelegrafist-boordschutter en het vierde bemanningslid, de boordschutter worden gered en krijgsgevangen genomen. Hun namen zijn mij onbekend.

De 2 gesneuvelden werden voorlopig aan de rand van de spuikom begraven. Op 10/01/1941 werden beiden ontgraven en op het kerkhof Stuiverstraat herbegraven in Plot 9, Row 3, Grave 36 en Plot 9, Row 3, Grave 37.

De wrakstukken van de tweemotorige bommenwerper "Hampden" van het 50° Raf Bombersquadron, die om middernacht 9/10 september 1940 door het Duitse luchtafweergeschut (FLAK) werd neergehaald en aan de oever van de spuikom neerstartte. Een lid van de Duitse Feldpolizei controleert hier het uiteengereten toestel.

Tweede vliegtuig boven Oostende neergeschoten (nacht van 11/12 sep. '40)

Korte Engelse mededeling over opdrachten van de R.A.F. 11/12 sep. 1940 : Germany, Channel Ports.

133 aircraft to 8 targets in Germany and to the Channel ports. 2 Hampdens and 1 Wellington lost. 8 further Hampdens laid mines in the rivers Elbe and Gironde without loss.

Enkele tweemotorige MC.IC *Wellington* bommenwerpers van het 38° RAF squadron (codeletters H.D.) waren vanop hun basis MARHAM-NORFOLK opgestegen, teneinde de Duitse invasievloot te Oostende aan te vallen. Een dezer bemanningen zag er als volgt uit : als bevelvoerder piloot, de 26-jarige Flying officer (kapitein) Richard ALLEN, als 2° piloot radiotelegrafist de pilot-officer (onderluitenant) de 29-jarige C.T. DUFTON, als derde de observer (waarnemer) sergeant Eric JAMES, als vierde de operator-airgunner (schutter) sergeant Charles MATHEWS, als vijfde sgt James JOHNSTONE en tenslotte als zesde bemanningslid de staartschutter sgt Frederic NOAKES.

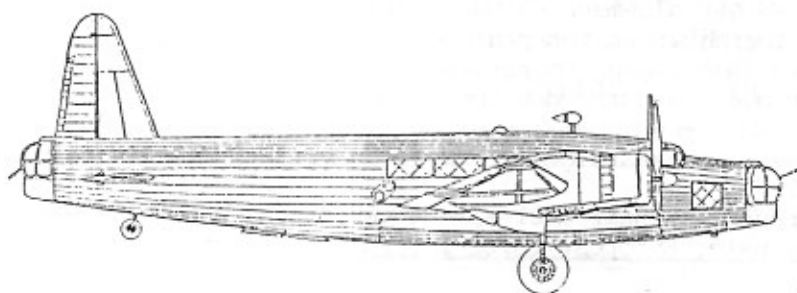
Omstreeks 4 uur in de morgen werd de *Wellington* door hevig afweergeschut getroffen en stortte neer op de wijk "Het Hazegras", op de braakliggende grond waar zich thans de Stedelijke Vakschool bevindt. Hoogstwaarschijnlijk had het vliegtuig nog een bommenlading aan boord, toen het de grond raakte, want het ontplofte op de grond en brandde hevig.

Een akelig schouwspel was 's morgens te zien tussen de wrakstukken. Mensenresten waren in stukken gereten, zo zag men o.m. een stuk laars met een voet erin en verbrand, een stuk van een hand met verkoelde vingers.

Alzo is het niet te verwonderen, dat van de zes koppige bemanning de Duitsers er slechts drie konden identificeren, namelijk flying officer R.G. ALLEN, pilot officer C.T. DUFTON en sgt James JOHNSTONE, die toen per abuis als Johnny is begraven. Deze drie bemanningsleden werden op het stedelijk kerkhof Stuiverstraat begraven. De drie anderen kregen als 3 onbekende vliegers één gezamenlijk graf. Bij de bevrijding zou dan de Engelse oorlogsgravendienst (Commonwealth War Graves Commission) de onbekende vliegers toch nog op hun graf hun namen weten aan te brengen.

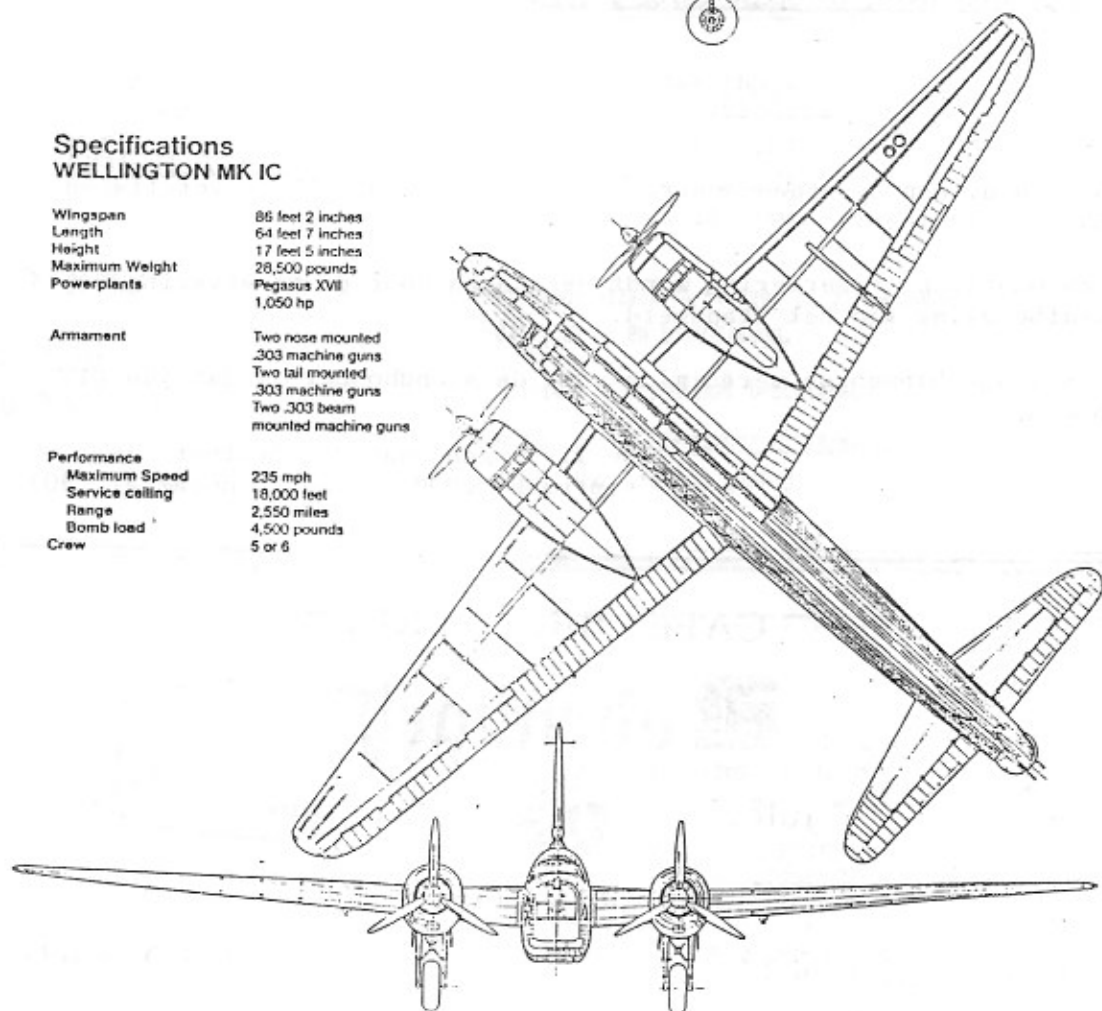
Dit is dan de Wellington als "lost" vermeld in het Engelse rapport voor deze nacht.

In een rapportboek van de Oostendse luchtbescherming staat, dat het neergeschoten vliegtuig van het type Blenheim was, hetgeen fout is. Trouwens een Blenheim had geen zes koppige, maar slechts een driekoppige bemanning.

Specifications
WELLINGTON MK IC

Wingspan	86 feet 2 inches
Length	64 feet 7 inches
Height	17 feet 5 inches
Maximum Weight	28,500 pounds
Powerplants	Pegasus XVII 1,050 hp
Armament	Two nose mounted .303 machine guns Two tail mounted .303 machine guns Two .303 beam mounted machine guns
Performance	
Maximum Speed	235 mph
Service ceiling	18,000 feet
Range	2,550 miles
Bomb load	4,500 pounds
Crew	5 or 6

Wellington Bommenwerper

(wardt vervuld)